

Núm. de Protocol: 2000082/2016
Núm. de Rotlle: TSJA-0000085/2017

SENTÈNCIA 44-2018

PARTS:

Apel·lant: Sr. JCS

Representant: Ídem

Advocat: Sr. JBC

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sra. IDM

Advocada: Sra. CRM

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET

M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, divuit de maig de dos mil divuit.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 2000082/2016.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- El Sr. JCS va interposar demanda contra el Govern, en què sol·licitava que s'anul·lés la resolució de la Secretaria d'Estat de Justícia i Interior d'1 de setembre de 2016, confirmada per acord del Govern de 9 de novembre següent, en virtut de la qual es va anul·lar l'autorització de residència i treball de què disposava l'agent.

La sentència de 23 de juny de 2017 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda, en considerar que l'interessat no ha acreditat que mantingui la seva residència i activitat professional de manera efectiva a Andorra, des de la data en què es va renovar l'autorització de residència i treball, el 20 de juny de 2008.

2.- Disconforme amb aquesta resolució, l'agent ha interposat el present recurs d'apel·lació, que es fonamenta, en substància, en que hi ha hagut una errònia valoració de la prova per part del Tribunal *a quo*, ja que, segons el criteri del recurrent, les proves aportades a les actuacions són suficients per acreditar la residència permanent i efectiva de l'interessat al Principat.

3.- La representació del Govern s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi íntegrament la sentència apel·lada, ja que considera que la documentació presentada per l'agent, així com el conjunt de les proves practicades, no desvirtuen el resultat de l'enquesta de residència que va realitzar el Departament de Policia.

4.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia i 160 de la Llei qualificada d'immigració.

Segon.- Com s'ha exposat en els antecedents, l'objecte d'aquest procés consisteix en determinar la legalitat de les resolucions administratives impugnades, en virtut de les quals es va anul·lar l'autorització de residència i treball de què disposava l'agent, en considerar-se que no tenia el seu centre d'interessos personals i professionals a Andorra.

Tal com es desprèn del contingut dels escrits d'al·legacions de les parts, la qüestió litigiosa no versa sobre la interpretació jurídica de les normes aplicables, sinó sobre un element de fet, ja que es tracta de valorar les diferents proves que s'han incorporat a les actuacions, a fi de determinar si el recurrent residia o no a Andorra de forma permanent i efectiva, i això des de la data de la darrera renovació de l'autorització, que va tenir lloc en data 20 de juny de 2008.

Resulta clarament aplicable l'article 73 de la Llei qualificada d'immigració, segons el qual:

“És motiu d'anul·lació d'una autorització d'immigració vigent la constatació de qualsevol dels supòsits següents:

a) Que la persona titular de l'autorització d'immigració vigent no resideixi al Principat d'Andorra de forma permanent i efectiva, excepte per als titulars d'autoritzacions de treball sense residència i de fronterer.

b) Que la persona titular de l'autorització d'immigració vigent que l'autoritza a treballar no treballi de forma permanent i efectiva al Principat d'Andorra i que no estigui en una de les situacions particulars previstes als articles 59, 60, 62.2, 63, 64, 65 i 28 bis".

Tercer.- La sentència apel·lada ha fet una valoració exhaustiva de les proves practicades, de la qual ha extret la conclusió de que l'interessat no tenia fixat a Andorra el seu centre d'interessos, sinó que s'hi desplaçava periòdicament per tal d'atendre els seus compromisos com a professional de la medicina.

Resulten d'especial interès les següents constatacions:

a) Només s'aporten dades bancàries des de gener de 2015, l'any immediatament anterior a l'inici de l'expedient administratiu.

b) Entre els mesos de gener de 2011 i març de 2016, a l'extracte de compres d'un centre comercial que ha aportat l'interessat, les operacions realitzades no superen en cap cas les dues per mes i, en el període global de 5 anys i 3 mesos, només consta un consum de productes alimentaris de 639,76 €.

c) El responsable de recursos humans del SAAS va declarar davant la Policia que el recurrent només feia dos caps de setmana de guàrdia i que, a més, feia una mitjana d'una intervenció quirúrgica addicional al mes.

d) La recepcionista de consultes externes de l'hospital va manifestar que no veia l'interessat excepte en dies molt puntuals o quan feia guàrdia a l'hospital.

e) La secretària de la consulta mèdica va declarar que qui treballava a la mateixa era el germà de l'interessat i que aquest només feia consultes concertades amb un màxim d'un o dos dies al mes, combinades amb igual nombre d'intervencions quirúrgiques.

f) La cunyada del recurrent va manifestar que aquest alternava residència i treball entre Andorra i Barcelona i que, quan es trobava al Principat, residia amb ella i amb el seu marit (germà de l'agent).

g) L'enquesta de la Policia va acreditar que el domicili de l'interessat era, en realitat, el lloc de residència permanent del seu germà i cunyada.

h) Malgrat afirmar que resideix des de l'any 2003, l'apel·lant no disposava ni de telèfon mòbil andorrà ni de vehicle amb matrícula andorrana, fet que, com diu la sentència recorreguda, és poc habitual.

Aquestes dades no han quedat desvirtuades en el recurs d'apel·lació, en el qual es fa un esment especial a les circumstàncies posteriors a l'inici del procediment administratiu que tenia per objecte l'anul·lació de l'autorització de residència, i que, per aquest mateix fet, s'han produït *in tempore suspecto*, quan el recurrent ja tenia coneixement de les actuacions administratives i, per això, va poder adaptar els seus hàbits de vida per tal d'acreditar una residència permanent al Principat.

En el mateix sentit, les declaracions de persones pròximes al cercle més íntim de l'interessat, per la seva relació amb aquest, no poden prevaler

sobre els informes elaborats pel Servei de Policia, que incorporen el resultat de les comprovacions dutes a terme sobre el terreny en relació amb la qüestió debatuda, tal com ha declarat una reiterada jurisprudència.

Per tot això, s'ha de desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la part agent i confirmar en els seus propis termes la sentència impugnada.

Quart.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades en aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa el Sr. JCS contra la sentència dictada el 23 de juny de 2017 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Segon.- No efectuar especial pronunciament sobre les costes causades.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.